

פרוטוקול מס' 252
מישיבת ועדה הכלכלה
יום ד', ה' בטבת חשל"ז - 29.12.76, שעה 8.30

נכחו:

חברי הוועדה:
י. הורביץ - היו"ר
א. אבטבי
י. ז. אמיר
פ. גרופר
מ. קרובלס
ע. הדר
א. זילברברג
מ. חריש
י. כהן
א. לבנבראון
א. לבני
י. פרנק
נ. קצב

מוזמנים:
א. בן-מאיר - יו"ר מועצת הלול
י. דורון - מנכ"ל מועצת הלול
א. בצר - מועצת הלול
י. רוזנברג - מועצת הלול
ד. גוסטן - מועצת הלול
מ. אבנרי - עוזר מנכ"ל מועצת הלול
י. לאור - משרד המסחר והתעשייה
י. ברגר - היועץ לענייני מועצות לייצור ושיווק, משרד החקלאות
מר פריש - משרד החקלאות

יועץ כלכלי ומזכיר הוועדה: ד. לב
רשמה: צ. ספרן

סדר היום: א) הצעה לסדר של חבר הכנסת יגאל כהן בנושא הסערה הסרחבית
אזורים ומושב פטיש.

ב) אישור העלאת שיעורי אגרה בעד מתן שירות על ידי מועצת
הלול.

ג) דיווח על ביצוע מסקנות הוועדה בענין יבוא בשר ועודפי
בשר מייצור מקומי.

ד) קבלת מסקנות בהצעה לסדר היום של חבר הכנסת ח. אנו-רביעה
בנושא: המים והסרעה לבדואי הנגב.

(נתקבץ ביום 4.1.76)

669

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. הורביץ:

א. הצעה לסדר של חבר-הכנסת יגאל כהן בנושא המועצה המרחבית אזורים ומושב פטיש

י. כהן: הצעה לסדר: כידוע מקיימת עכשיו הוועדה בירור בנושא המועצה המרחבית אזורים ומושב פטיש. נודע לי שלמרות שלא הגענו עדיין למסקנות מחתך ראש המועצה לקיים אסיפה כללית, לבחור ועד ולהעמיד אותנו בפני עובדה מוגמת וכמו כן גם את הוועדה של תנועת המושבים שמבורח את המצב החברתי. אני מבקש מהיושב-ראש לפנות לרשם האגודות שיורה להשהות את קיום האסיפה ובחירת הוועד עד לאחר המסקנות שלנו והמסקנות של הוועדה של תנועת המושבים.

לרשם האגודות או לוועד המושב?

היו"ר י. הורביץ:

אם אפשר, לשניהם.

י. כהן:

הוחלט: לפנות במברק לרשם האגודות ולוועד המושב פטיש בבקשה לעכב את קיום האסיפה הכללית ובחירת הוועד.

ב. אישור העלאת שיעורי אגרה בעד מתן שירות על ידי מועצת הלול

י. דורון: כידוע לכם מותנה קביעה גובה האגרה - שמטחה לכסוח את הוצאות הפיקוח הוטרונארי והטכנולוגי - בהסכמת ועדת הכלכלה של הכנסת בהחלט לשינוי חוק המועצה לפני כשנה. לצערנו הרב אנחנו נאלצים בזמן האחרון להעלות את האגרה עקב האינפלציה מצד אחד ועקב ההחלטות המחבלות מדי פעם בפעם בין ההסתדרויות למיניהן ונציבות שירות המדינה מצד שני. לגבי ופאים וטרונאריים, למשל; הוחלט לאחר משא ומתן מייגע לחקן את דוגמת מ-1974 כי בוועדה המשוחפת להסתדרות ולנציבות שרות המדינה הוחלט שהם היו מקופחים במשך ארבע שנים.

היקף הפיקוח נקבע עם השירותים הוטרונאריים של משרד החקלאות ומוכתב על ידי גידול מספר המשחטות התעשייתיות ועל ידי רצוננו להיכנס לייצוא ולהיות מאושרים גם על ידי האמריקנים. לפני חודשיים היתה כאן נציגות של השירות הוטרונארי של ארצות-הברית שבדקה את הנושא ואמרה לנו שאם נעמוד בחקן מסויים נוכל לייצא לארצות-הברית.

אני חייב לומר שלקראת אפריל נהיה נאלצים לדבר עוד פעם על העלאת האגרה עקב גידול המשחטות וצרכי היצוא.

י. כהן: בזמנו, כשדיברנו על העלאת האגרה, אמרנו שאנחנו רוצים לבדוק את המאזן בנושא זה של האגרה והשירותים, לאיזה היקף מגיעה הגביה ואם העלאה זומחיבת.

המאזן כאן ואנחנו כבר יכולים להמציא אותו.

י. דורון:

אינני יכול ללמוד את החומר ברגע אחד ואני מבקש שלא נחליט עד שנלמד את החומר.

י. כהן:

י. דורון: אנחנו רוצים חוספת של אגורה בשעה שהעיריות והמועצות הדחיות מכפילות ומשלישוח את האגרה מבלי לשאול את הכנסת.

י. כהן:
חוספת אגורה על 3.5 אגורות זו תוספת של 30% כמעט. כל פעם נעותרנו לבקשתכם להעלות אח האגרה ולאחרונה באוגוסט אישורנו לכם חוספת. לא עברו ארבעה חודשים ואחם מבקשים תוספת של כ-30%.

אני מציע שנלמד את החומר, בישיבה נוספת ניכנס לעומק העניין, נבקש מכם הסברים ואם הם יתקבלו על דעתנו אין מניעה שנאשר את הבקשה להעלאת האגרה.

מ. דרובלס:
הפעם אציע כן לאשר אגרה זו למרות שאינני מאושר מכך. לדחות לא נוכל, כי אז לא יוכלו הכללים האלה לחול מראשון בינואר ואם אי אפשר יהיה לאשר אותם רטרואקטיבית שוב יהיה חור.

מנכ"ל מועצת הלול אומר שתוך תקופה של חודשיים יצטרכו לבוא שנית לוועדת הכלכלה כדי לבקש העלאה. אם כן, נקיים אז את הדיון הכללי על כל הנושאים האלה ולעת עתה נאשר את האגרה.

פ. גרופר:
אני מציע לדחות את הדיון לשבוע אחד לפחות כדי שנוכל לעבור על החומר, מה גם שיש היום רגישות גדולה מאד לכל נושא מועצת הלול. היום מחילים הדיונים בוועדה לביקורת המדינה על הדו"ח שהתפרסם. אני מצטער על שדו"ח כזה, שאינו מוסיף כבוד, צריך היה להתפרסם. כחבר-כנסת, כחקלאי שתומך במועצות הייצור לא העליתי על דעתי שלמועצת הייצור חקלאית יצטרכו לפרסם דו"ח כזה. במשך שבוע נוכל לעבור על החומר ולקבל יותר פרטים ממנכ"ל המועצה.

ע. הדד:
הייתי מבין אם החרדות של חברי הכנסת יגאל כהן ופסח גרופר היו מביאות לכך שהיו אומרים לקיים ישיבה של הוועדה או של וועדת משנה כדי לבדוק את סעיפי ההוצאות ודרך פעולתה של המועצה בדרך יותר רצינית: ללמוד סעיף סעיף ולראות אם המגנון מנופח. אבל אי אפשר שכל פעם שמביאים דבר לאישור שלושה ימים לפני המועד הקבוע מבקשים פתאום לדחות.

אי לכך אני מציע: (1) לאשר. (2) אם באמת עומדים על כך שיש ללמוד את העניין, יש ללמוד אותו לא דרך הנושא של האגרה אלא דרך עניינים יותר מסובכים של המועצה. אם רוצים, אפשר גם להרכיב ועדה משנה לצורך זה.

א. זילברברג:
אינני רואה שום סיבה לעכב את האישור. אני גם לא יודע מה אלמד במשך השבוע. מה שהיגש כאן די מובן ובסופו של דבר נעשה בשבוע הבא אותה ישיבה ונאשר אפשר לקבוע ועדה משנה שתעקוב אחרי מה שנעשה.

היו"ר י. הורביץ:
הבקשה היא לא רק להעלות את האגרה אלא גם למחוק את סעיף משנה (ה) בסעיף 3 של הכללים.

ד. לב:
במכתבו שלמו ברגד נאמר: "הנני מתכבד להמציא, במצורף בזה, נוסח החיקון לכללי המועצה לענף הלול (אגרת שירותים), חשל"ו-1976 ובו: (1) העלאת סכום האגרה מ-3.5 אגורות ל-4.5 אגורות. (2) מחיקת סעיף המשנה (ה) בסעיף 3. כזכור סוכם בדיוני ועדת הכלכלה ביולי 1976, בזמן קביעת האגרה בסך 3.5 אגורות כי לקראת ה-1 בינואר 1977 יהיה צורך בהעלאה נוספת של האגרה. סעיף משנה (ה) בסעיף 3 של הכללים, המחייב את מועצת הלול לתעביר מדי חודש את כספי אגרה למשרד החקלאות אינו מציאותי, לאחר שבוטל ההסכם בדבר העברת כל השירותים הווטרינאיים במשחטות למועצות אזוריות, שללפיהן התחייב המשרד לשאת בהוצאות השירותים. הנך מתבקש לקבוע את הדיון בחיקון הכללים בהקדם האפשרי כדי שהעלאת האגרה תוכל לקבל חוקף חוקי לפני 1 בינואר 1977."

א. אבטבי:
אני מציע לאשר, אין בדעתנו לעכב את שכרם של אלה העוסקים בטשאים אלה וגם אין לנו אפשרות להיכנס לעובי הקורה ברגע זה.

הייחתי מציע לוועדה לקיים דיון על מועצת ענף הלול על כל שלוחותיה היות וענף זה מהווה אחד הענפים הגדולים במשך החקלאות - למעלה מ-2 מליארד ל"י חפוקה - וראוי שהוא יידון על כל השלכותיו בוועדה כדי שאפשר יהיה להוציא מסקנות בנושא התכנון, השיווק, עיבוד הבשר.

היו"ר י. הרביץ:
הבעיה היא לא האגורה שמבקשים להוסיף כי ברור שההתייקרות עולות באופן רציני, אבל יש שאלות שוועדת הכלכלה, כוועדה שממונה על מועצות הייצור, אינה יכולה להתעלם מהן. אנחנו רוצים לדעת מה קורה במועצת הלול על כל הנוהגים וההשלכות שלהם; איך הסובסידיות מתחלקות; איך נקבעות מכסות הייצור. אנחנו יכולים לומר שזו ההזדמנות לשמוע על כל זה כי ענין האישיור הוא רק ענין משני.

א. בן-מאיר:
בענין האגרה: בו בזמן שאנחנו מבקשים מדי פעם בפעם העלאה באגרה מעלות המשחטוח העירוניות את האגרה בעשרות אגורות והייחתי מציע שנושא זה ייבחן על ידכם אם אתם ערים לו.

סקירה קצרה על ענף הלול: קיימות בענף זה מספר שלוחות שהעיקריות ביניהן הן: ביצי מאכל; בשר פטמים; בשר הודים; שלוחות רבייה; שלוחות אווזים, בעיקר לגידול כבד ליצוא.

בשלוחת ביצי מאכל, בניגוד לשלוחות הבשר, אין בעיה של יצוא ואין בעיה של יבוא מחוץ. זו שלוחה שנועדה לספק את חצרוכת השוק המקומי. הצריכה המקומית או התכנון הוא מליארד ו-200 מליון ביצים. מדינת ישראל זקוקה למליארד ו-200 מליון ביצים פלוס 100 מליון ביצים לצריכה עצמית של היצרנים, כלומר יחד - מליארד ו-300 מליון ביצים. לא ניתן לייצר בדיוק לפי התכנון ואם תהיה שגיאה שבה הייצור יהיה לפי התכנון תהיה זו שנה מקרית. 3 מליון מטילות בלי תחלואה ועם מזג אוויר נוח זה אומר כמה עשרות מליוני ביצים נוספות, אבל אם היינו עומדים בעודף מעל התכנון שנע בסביבות 40-60 מליון ביצים, הייחתי רואה את המצב כסביר עם כל הנזק שיש בעודף כזה. מה שקורה לנו הוא שיש מגמה ברורה לייצר לא 40-60 מליון ביצים מעל לתכנון, אלא 150 מליון ו-200 מליון ביצים מעל לתכנון על כל הנזק שיש בזה בעיוות התשומות, ופה לב הבעיה.

בשעתו, כשהענף החחיל להחפתח בישובי ההר, היה מהלך מיוחד של משרד החקלאות שהקפיא את התכנון ביחד אזורי הארץ. זה נתן חשובה, בקושי, לפוך זמן מסויים, אבל כיום הגיעו משקים אלה - בעזרת המחלקה להתיישבות - לאפשרות ייצור על פי תקן המחלקה להתיישבות שמדבר על 220-270 אלף ביצה למשפחה.

היו"ר י. הרביץ: האם זה מחואם עם משרד החקלאות?

א. בן-מאיר:
משרד החקלאות הכיר בחקן המחלקה להתיישבות כיעד שהוא צריך להגיע אליו ולכסות אותו במכסות. אינני רואה אפשרות לממש את היעד הזה מבלי שיוקטנו המכסות ביחד הלקי הארץ. אינני מניח שבמסגרת תכנון של מליארד ו-200 מליון לירות ניתן לשמור על מצב ששם מאפשרים לתקן המחלקה להתבצע ויחד עם זה להתעלם ממה שקורה ביחד חלקי הארץ. מאידך אני גם לא בטוח שמסוגלים כיום לעשות טוב מהלך נוסף, כמו שהיה בעבר, של הקטנה ב-13%. אותם יצרנים טוענים: פתרון אזורי ההר זו בעיה של כלל עם ישראל, זו לא בעיה של לולן בישוב זה או אחר שלא באזורי ההר. כל ההקצבות הנוספות בתחילת הביצוע הלכו רק לאזורים מועדפים, למעט הקצבות מיוחדות. למקרים סוציאליים ולנפגעי מלחמה וניחנו באופן אישי.

זו הבעיה המרכזית בשלוחה הזאת, כאשר ישנה בעיה נוספת של היצרנים שנמצאים קרוב מאד לאזורי הערים הגדולות ויש להם

א. בן-מאיר:

אפשרויות נוחות לשיווק שלא באמצעות המועצה. הם יכולים בהוצאות יוחר נמוכות לדחוק את הביצה של אזורי ההר מן השוק ולהביא לכך שהיא חהא העודף שמונח במחסן המועצה; והם מוצאים את דרכי השיווק היוחר נוחות.

האם הביצה הזאת מקבלת סובסידיה?

היו"ר י. הרביץ:

לא.

א. בן-מאיר:

אז איך היא יכולה להחזרות?

היו"ר י. הרביץ:

בלי שום בעיה.

א. בן-מאיר:

מה גובה הסובסידיה באחוזים?

היו"ר י. הרביץ:

קרוב ל-25%.

א. בן-מאיר:

כלומר, יש מי שיכול לייצר ביצים ב-25% יותר בזול?

היו"ר י. הרביץ:

ביצה שעוברת שיווק מאורגן עוברת מס הכנסה, עוברת כל מיני דברים שמי שמשווק בצורה בלתי מאורגנת לא משלם אותם.

י. דורון:

א. בן-מאיר:--

הטיעון על הביצה השולית הוא טיעון בעל משקל כבד. אם אדם מייצר 100 אלף ביצים - ההשקעות קיימות, הכל קיים - אז ברור ש-20 אלף ביצים נוספים הוא ייצור יותר בזול. אם בנוסף לזה יש לו יחידות של אי חשלוס קומיסיון למשווק, על אי חשלוס מיסוי, בוודאי שהביצה השולית הזאת יותר זולה. היא לא זולה -25% אלא בסכום שאינו משמעותי.

האם יש הערכה כמה ביצים כאלה זורמות לשוק?

י. כהן:

יש.

א. בן-מאיר:

בענף שמספר היצרנים בו גדול, אלפים רבים, לא ניתן לדעתי - וזו גם מסקנת מבקר המדינה - לפחור את כל הבעיות בפיקוח אדמיניסטרטיבי, מה גם שהשיניים מוגבלות למדי בגובה הקנסות. יחד עם זאת יש נשק שיכול בהחלט לבלום חופעות אלה: בעבר כאשר היצורן ייצר לא מיוכנן נשללה ממנו הסובסידיה. לדעתי זה מהלך בעל משמעות מוגבלת מאד. כאידך, אם תישלל מיצורן כזה הסובסידיה לא רק מן הייצור הבלתי מחוכנן אלא מן הכל, יהיה זה צעד שיכול לתת חשובה לענין. לאחר מאבקים ציבוריים לא פשוטים עם כל הסקטורים הנוגעים לענין העברנו החלטה שבשנת התכנון הנוכחית, המחחילה ב-1 באפריל ומסתיימת ב-31 במארס, כל יצורן שייצר ייצור לא מחוכנן בכל אחת מן השלוחות תוטל עליו סנקציה כזאת.

זה לגבי מקומות שקרוכים לערים. מה חעשה אם ישובי ההר יעלו על התכנון?

היו"ר י. הרביץ:

אנחו הדבר בדיוק. יש ישובים שאצלם זה יכול להגיע ל-2 מליון לירות שלילת

א. בן-מאיר:

סובסידיות.

מטבע הדברים שבחודשים הראשונים של השנה הייצור מחוכנן אצל כל היצרנים. הייצור מתחיל להיות לא מחוכנן כשהשנה מתקרבת לסיומה. אנחנו נמצאים כעת במצב שעל פי התחזיות לקראת השנה ועל פי הייצור עד היום אנחנו כבר מסוגלים לסמן אותם יצרנים שאמורים לייצר מעל לתכנון וכבר כיום הם אינם מקבלים בפועל סובסידיה על כל הייצור שלהם לא רק על הייצור מהיום ואילך. המשווקים מקבלים חיוב על כל הייצור שהיה במשך השנה. זה מהלך בעל השפעה מרחיקת לכת ואין יצורן שמסוגל לעמוד בסנקציה זו. הדבר מעורר מריחה רבתי אצל היצרנים ואני יודע שמופעלים בענין זה לחצים כבדים מאד לשנות את ההחלטה. בינתיים היא שרידה וקיימת.

א. בן-מאיר:

אינני רואה שום דרך אחת שיהיה סדר בשלוחה זו ובענף בכלל אלא בקיום ההחלטה.

היו"ר י. הורביץ: מהו העודף הלא מתוכנן?

א. בן-מאיר:

העודף המחרוזת במחסן המועצה הוא עודף של 150-170 מליון בשנה הנוכחית, אבל אין לנו מלאי כזה. מלאי מסויים חייב להיות כל שנה ולכן יש ביצויים בקירוב אבל העודף האבסולוטי במשך השנה יהיה בין 150-170 מליון כולל מלאי. אין ספק שאילו יכולנו למצוא את הדרך להדביר ענין זה היינו יכולים לטפל בבעיית היצרנים שאנחנו רוצים לוואח אותם כמועדפים ביחור קלוח, אם כי ההתפחות אצלם היא בקצב כזה שגם אם תטופל הבעיה בדרך זו הם ייצרו בעיה של עודפי ביצויים.

לגבי פטמים: פה השאלה שונה לחלוטין.

כשישנן בעיות בפטמים - קשיים בשיווק ועודפים, אנחנו לא מסוגלים לחזות אותן מסיבה אחת פשוטה: אנחנו לא יודעים איזה בשר יביאו לארץ, באיזו איכות ולא אנחנו קובעים את המחירים. אני רוצה לחזור ולהדגיש שבשנת 1973, בגין משרד המסחר והתעשייה ומשרד האוצר, קבע משרד החקלאות חכנון ל-120 אלף טון והחקלאים הסכימו לכך בתנאי שזה לא יהיה חכנון לטווח קצר. לולא הבעיה של יבוא מתחרה בשלוחה זו לא היו לנו בעיות לחלוטין. להיפך, אפשר היה להגביר את הייצור, אפשר היה להפנות חלק מיצרני הביצויים ולהסב אותם לשלוחה זו בלי שום בעיה ולפתור בצורה זו את שתי הבעיות של שתי השלוחות. פה אין לנו שליטה על הנושא.

השאלה אם עומדים בזה. היו"ר י. הורביץ:

א. בן-מאיר: לפי דעתנו לא לגמרי.

ישנה בעיה, שגם כן מופיעה בדו"ח, של פטמים קפואים שנמכרים לצרכן הרבה מתחת לעלותם. לא אנחנו קובעים בזה. זה החד מ-14 המוצרים המאופיינים על ידי עם ישראל ואין לנו מה לעשות נגד זה.

הודים: זו שלוחה שמבוססת על אספקה לשוק המקומי וליצוא. היו הערכות שונות, אפילו מנוגדות, בינינו לבין משרד המסחר והתעשייה לגבי אפשרות פיתוח שלוחה זו ליצוא. אני אינני רואה את היחרון שיש לנו על פני מגדלים בארצות אדום, אם כי יש טוענים באירופה שההודי שלנו הוא הטוב ביותר ויש לו סיכוי. הדברים ייבחנו במעשה ולא בדיונים. בסך הכל אנחנו מייצרים 40 אלף טון, שמהם 22-23 טון לצריכה מקומית. השנה אמרנו שאיננו רואים ב-40 אלף טון דבר מקודש ול-23 אלף טון צריכה מקומית נוסף וק אוחן כמויות שהתעשייה תזמין ליצוא. הבעיה היא שהתעשייה מעדיפה היום לנקניק את הבשר המיובא על פני ההודים. הדולר לקנייה מספוא לייצור פטמים והודים הוא דולר נוח לנו בהלוואות לזמנים ארוכים, ואילו קניית בשר זה דולר.

י. דורון:

לגבי נושא ההיטל: בזמנו ביקשנו 4 אגורות. אם היינו מקבלים 4 אגורות ולא 3.5 אגורות לא היינו נאלצים עכשיו לבקש 4.5 אגורות. ברגע שדוחים את ההעלאה במספר שבועות יש חור, אבל העובדים קיימים וצריכים לקבל כל חודש משכורת. המנגנון כפוף לחשש"ר ולהחלטות שאינן בידינו.

פ. גרופר:

כמה יכניסו 4.5 אגורות?

מ. אבנרי:

6 מליון 750 אלף לירות לשנה הבאה.

י. דורון:

כל קילו פטמים והודים שנשחט במדינת ישראל, בכל מקום שנשחט, נושא בזה.

מ. אבנרי:

בסך הכל כל התוספת היחה צריכה להיות מעל 400 אלף לירות וכל מה שאנחנו מבקשים

הוא 62 אלף לירות.

א. לבני:

היום אתם רוצים חוספת לינואר-מארס, אבל חוספת זו תשאר והיא תרוץ אוטומטית גם מאשון באפריל. זאת אומרת, בשנה הבאה היא תכניס לכם, לפי התחשיב שלכם, קרוב ל-7 מליון לירות. אנחנו צריכים לשמוע מה התחזית לתקציב השנה הבאה.

היו"ר י. הורביץ:

השאלה היא אם לא לאשר את ההעלאה ולשוחח על כל הנושא של מועצת הלול כעבור שבועיים-שלושה, או כן לאשר חוץ ידיעה שנדון על כל הנושא בשבועות הקרובים.

א. דורון:

האישור הזה יתן לנו השנה 62 אלף לירות רק עד סוף השנה. בינואר אנחנו שוב לרושוחם תחתנו מכל הצדדים.

א. בצר:

כשמדברים על סכום מסויים של כסף שדרוש עבור הפיקוח וכשמדובר בענף כל כך רומיננטי בין ענפי החקלאות שכל נושא הפיקוח בו אינו מספיק וחייב להיות יותר - והדו"ח מצביע על כך - וחסרות כמה עשרות אלפי לירות כדי לאזן ולהגביר את הפיקוח, לא כאן כדאי ליצור את החסכונות. אני שמח שהוועדה ההליטה להיכנס לעומקן של הבעיות, אבל לדעתי זה לא עומקן של הבעיות.

ע. הדר:

הצעתי בתחילה שאח האגרה נאשר. יחד עם זה אני מציע שנרכיב ועדה של שניים-שלושה אנשים שתלמד את בעיית הקציב, חקייים דיון עם משרד החקלאות על המדיניות שלו לגבי מועצות הייצור והחכנון. לפני עשרים שנה הומצאה הנוסחה של מועצות ייצור לביצוע המדיניות. אולי הנוסחה הזאת צריכה וביזיה. צריך לבדוק אם נוסחה זו נכונה, ואם היא נכונה - איזה שינויים להלביש לה; צריך לבדוק אם בעיית החכנון עונה לבעיית ההתיישבות ואספקת פונסה למתיישבים.

א. לבני:

אני מתנגד לאישור האגרה. אני יודע שיחסר לכם משהו עד הראשון באפריל, אבל באפריל-מאי ההכנסות המוגדלות יוכלו לכסות את כל הגרעון הקטן שיצטבר בחודשים אלה. 4 חודשים עבדו לפי 2.5 אגורות; עוד חמישה חודשים עבדו לפי 3.5 אגורות; כיום אפשר לאפשר 4 אגורות לחצי השנה הקרובה. 4 אגורות יתנו לכם אפשרות לכיסוי ונוכל לדון בכל העניין כשנהיה מוכנים.

היו"ר י. הורביץ:

אני מציע שנאשר את האגרה וניכנס כבר לדיון, שלמעשה אנחנו מחילים בו היום כשנדבר על יבוא בשר מחוזה.

א. לבני:

כמה אחת מציע?

היו"ר י. הורביץ:

4.5 אגורות.

א. לבני:

אני מציע 4 אגורות.

היו"ר י. הורביץ:

הבעיה של מועצת הלול היא לא האגרה הזאת אלא בעיה הרבה יותר נרחבת.

פ. גרופר:

כדי שלא נצטרך להצביע וכדי שההצעה תחקבל פה אחד אני מבקש מחבר-הכנסת לבני שיצטרף להצעה של 4.5 אגורות.

מ. דרובלס:

אני בעד העלאה האגרה מ-3.5 אגורות ל-4.5 אגורות. לא האגרה היא שעומדת לדיון אלא כל עניין המכסות למועצת הלול. יש לנו מה לומר, אבל במידה שלא נאשר את האגרה ההוצאה תהיה והיא תיפול באופן ישיר על המגדלים, שלא יוכלו לעמוד בזה, שלא יוכלו לקבל את הטובטוביה שהם צריכים לקבל בזמן-המגדלים.

מ. דובלס:

הם שצריכים להחזיק את הביצים באיסוס והם למעשה שממנים את החזקה. צריך להביא בחשבון שבאזורים שבהם חיים אך ורק על הביצים החקלאים אינם יכולים כיום להתקיים.

לכך אני מציע: א) בינתיים נאשר את האגרה ב) נקיים דיון מורחב בנושא זה. מכיוון שמליאת הוועדה לא חוכל להיכנס לעומק הנושא, חייבים לבחור ועדת משנה שתבדוק את כל בעיית מועצת הלול, חלוקת המכסות וההסטוריה שלה, ואיך מתנהל העניין.

היו"ר י. הורביץ: אני מעמיד להצבעה זו מול זו את הצעת משרד החקלאות להעלות את סכום האגרה מ-3.5 אגורות ל-4.5 אגורות ואת הצעת חבר-הכנסת לבני להעלות את סכום האגרה מ-3.5 אגורות ל-4. אגורות.

ה צ ב ע ה

הוחלט: להעלות את סכום האגרה מ-3.5 אגורות ל-4.5 אגורות.

י. ברגד: לגבי מחיקת סעיף משנה (ה) בסעיף 3: בעבר חתם משרד החקלאות על הסכם עם השלטון המקומי לפיו יועבר כל השירות הווטרנארי למועצות האזוריות, לפי הסכם זה צריך היה השלטון המקומי לקבל את כספי האגרה ולשלם עבור השירות הווטרנארי דרך המועצות האזוריות. הסכם בוטל מאחר ולא הסתדרנו עם השלטון המקומי, על כן חוזר העניין למועצת הלול והיא המקבלת את הכסף ומשלמת אותו ישירות. מסיבה זו אנחנו רוצים לבטל את הפיסקה האומרת שהמועצה צריכה להעביר כל חודש את הכסף למשרד החקלאות.

הוחלט: למחוק את סעיף משנה (ה) בסעיף 3.

היו"ר י. הורביץ: בהתאם לדברי חברי-הכנסת עלינו לבחור ועדת משנה, שתיכנס לענין התחשיבים ותחקור את כולם. אני מציע שבועדה יהיו 5 חברים ובואשה יעמוד חבר-הכנסת יצחק מודעי. כוונתי שהוועדה תיכנס לכל הנושא של מועצות הייצור, לא רק לנושא של מועצת הלול, אלא גם למועצת החלב והיוקות.

י. כהן: לא כדאי להרחיב.

ג. קצב: מה לגבי מועצת הפירות?

היו"ר י. הורביץ: אם ירצו ירחיבו.

מ. דובלס: אני מציע שבועדת המשנה יהיו 7 חברים ואני מציע שלא נקבע היום את ההרכב אלא נשאיר זאת לסיעות.

היו"ר י. הורביץ: מוסכם שיהיו 7 חברים. מוסכם גם שנשאיר את ההרכב לסיעות ואבקש לקבל את תשובת הסיעות עד יום שני הבא.

עוד לפני שידוע לנו ההרכב הסכמו שיושב-ראש ועדת המשנה יהיה חבר-הכנסת יצחק מודעי. ג. דיווח על ביצוע מסקנות הוועדה בענין יבוא בשר ועודפי בשר מיצור מקומי

י. דורון: אני רוצה להעיר את תשומת לב הוועדה שלפני כארבעה חודשים, בדיון שהתקיים כאן, סבורה הייתה הוועדה שרצוי להקטין את צריכת הבשר הקפוא ל-2,500 טון לחודש. גם הפרוטוקול שנחתם על ידי נציג משרד המסחר והתעשייה דיבר על 2,500-3,000 טון. התוצאה המעשית היא שבשלושת החודשים האחרונים יש חריגה של 1,000 טון. 1,000 טון של בשר כזה פירושו 2,000 טון בשר עוף.

י. דורון:

דבר שני: מלאי בשר הבקר הוא מלאי שלא היה דוגמתו במדינת ישראל ויחד עם זה אנחנו עומדים בפני מצב שקעוד מספר ימים יצטרכו כל המשחטות לצמצם או להפסיק לחלוטין את השחיטה היות והקירור כבר סחום עם 6,000 ומשהו טון ולא ב-12,000 טון שדובר בו בזמנו.

י. לאור:

זה לא נכון שעברנו על הכמות. לא עברנו אפילו בקילו אחד על מה שהתחייבנו. התחייבנו על 3,000 טון ושיווקנו פחות: באוקטובר שיווקנו 2,485 טון; בנובמבר - 2,538 טון; בדצמבר - 2,625 טון.

י. דורון:

למשרד החקלאות, מאוחם המקורות, יש מספרים אחרים.

היו"ר י. הורביץ:

על ענין זה תשבו ביניכם ולאחר שתשבו תודיעו לנו.

ע. הדר:

המספרים שבידי שונים מן המספרים שבידי משרד המסחר והתעשייה, אבל אני מהרהר וחושב שהבעיה חורגת מן ההסכם שהיה לנו עם משרד זה. למעשה אנחנו נמצאים במצב מוזר: יישבנו יהודים בחנאים מסויימים מחוץ הנחה שעם ישראל יזדקק לאוחו בשר ומסחרו שעם ישראל מעדיף בשר בקר קפוא. הוויכוח העקרוני הוא אם יש לתת לאזרח כל מה שהוא דרוש גם אם ענין זה עולה למדינת ישראל במטבע זר יותר מהייצור המקומי. לאחרונה ארעו לנו שני דברים: (1) משרד המסחר והתעשייה חרג מן המספרים שנקב בהם; (2) כושר הקליטה של השוק המקומי, עקב המצב הכלכלי, והקושי ביצוא שיכולנו לייצא גורמים לכך שנוצרים עודפים. ונשאלת השאלה מה דין אותם יהודים שנאמר להם להחפזת מאוחו ענף. יכול להיות שעל ההסכם שנעשה בזמנו - 120-140 אלף טון - צריך לערער ולומר 170 אלף טון, גם כדי לחסוך במטבע זר וגם כדי לתת ליהודים פרנסה. אני יודע אח טענת הצרכנים שאמרו: האזרח אוהב את הבשר הקפוא, אבל נשאלת השאלה אם תפקידה של מדינת ישראל להעדיף ברגע זה את ההתנחלות בכל חלקי הארץ שבהם אין פרנסה זולת הפרנסה הזאת או להעדיף את נוחיות האזרח במצב כלכלי כמו שלנו, בבעיית התנחלות כמו שלנו. אם רוצים להגדיל היום את האוכלוסיה בגליל בורו שאין מה לתת להם שם זולת ענף הלול ואז צריך להחליט מי נושא בענין זה. אם מקווים שהחקלאות בלבד תישא בנושא, זה לא יילך. הייצור הקיים בענף הלול קיים בעיקר בחחום ההר, כי אין להם פרנסה אחרת והם מייצרים ייצור עודף. אם צריך להשמיד כ-100 מליון ביצים, אולי כחחליף אפשר לתת להם ייצור בשר, ואם יש יבוא בשר מתחרה, צריך למנוע אותו. אנחנו לא מדינה שיכולה לאשר לכל אזרח את מה שהוא אוהב. אנחנו צריכים להתפתח בקצב מהיר ולכן אין לנו ברירה אלא למנוע יבוא מתחרה.

מכיוון שזו בעיה מדינית, לא רק טכנית אדמיניסטרטיבית אני חושב שהדין בנושא זה צריך להיות בדרג הרבה יותר גבוה, בדרג של שרים, צריך להביא את השרים ולהתמודד עם הבעיה.

היו"ר י. הורביץ:

כדי שיהיה ברור על מה מדברים: אנחנו באים ואומרים שיש תוצרת הארץ, מצד שני יש תוצרת מתחרה העולה דולרים. מכיוון שמדובר בפרנסה שאנשים מחקיימים עליה, הממשלה עשתה הסכם והחכנון קויים, צריכה הממשלה לעמוד במה שהתחייבה. את החקלאים לא מענין דבר אחר, כי הם לא יכולים להחזיק במלאי שבועות. זו הטענה הפורמלית.

נכון שיש גם בעיה מדינית.

ע. הדר:

אם אתה חושב שזה ענינה של החקלאות בלבד לשאח בהחייבות בכל השטחים, בבקעת הירדן, בהרי ירושלים, אתה טועה. זה ענינם של כלל האזרחים. זה ענינה של מדינת ישראל אם היא רוצה ליישב את המקומות האלה. החקלאים הוותיקים לא הייבים בזה יותר מכל אזרח אחר. זאת בהחלט בעיה מדינית ואני אומר את זה לכל אלה שדוגלים בהתנחלויות.

היו"ר י. הורביץ:
אני משוכנע שאפשר לייצר תוצרת זולה יותר בארץ - ביצים, חלב, הכל. אלא מה? קמים ואומרים: יישבת יהודים, זו היחה המדיניות לאכלס את הארץ, ליישב ישובים, לכן אין לך ברירה אלא לעזוב את הישוב לפי החשיבים שחישבת. אני חושב שאני לא יכול להגיד לישובי ההר שיתחרו בישובים שליך העיר. אפילו אם הנימוק שהעליה, נכון, אחת לא יכול להגיד שאני מוכרה לשלם 25% סובסידיה לישובים שאני לא רוצה לשלם עבורם. זו סובסידיה לחקלאי.
ע. הדר:
מי אומר?

היו"ר י. הורביץ:
אנחנו יישבנו את הארץ ואנחנו צריכים לחת פרנסה לכל היהודים שיישבנו שם. עכשיו אחת בא ואומר: לא החקלאים לבד צריכים לשאת בזה, אל תפקיע ממני דכוש. אחת דורש לא להפקיע ממך וכוש, אבל דורש ממני לשלם כל חודש יותר עבור ביצים, יותר עבור חלב אני-תוחך אותו מחיר בכל הארץ בשעה יש מקום שאני חושב שצריך לחת לו סובסידיה ויש מקום שאני חושב שלא צריך לחת לו סובסידיה.

מ. דרובלס: אפשר לחת סובסידיה לישובים מועדפים.

א. בצר: החשומות לכפר יהושע ולבקעת הירדן הן אותן חשומות.

ע. הדר: וכפר יהושע כפוח למחיר מכסימום ואינו יכול לשחק.

היו"ר י. הורביץ: מליארדים אנחנו משלמים כסובסידיה לחלק מן הציבור שלא צריך לשלם לו.

א. בצר: הבעיה העומדת בפנינו היום היא זו: לפני שנה, שנתיים וחמש שנים הגיעה ממשלת ישראל למסקנה שצריך לייצר, ככל האפשר, יותר אהוזים מן הצריכה המקומית. היחה הכוונה, היו השקעות כספיות, הוקמו ישובים ונערכו חוזים על 160 אלף טון בשר. נוצרה היום סיטואציה מסויימת שלמחרת שלנו - משרד המסחר והתעשייה כדאי לא לעמוד בהסכם, מכיוון שהיום זה יותר זול. כל מדינה מסודרת מעוניינת שהחקלאים בארץ ייצרו את התוצרת הבסיסית שהאוכלוסיה צריכה וצריך להבין שבענף הלול אי אפשר להקים היום לולים כדי שמחר יעמדו ויקים, וזו הטענה היסודית שלנו. אם יסתבר שיווצר מצב שלא נוכל להוציא תוצרת מהלולים זו תהיה מכה לא רק לנו אלא למשק הלאומי כולו, כי הדולרים כפולים - גם של אספקה וגם של בשר מיובא. כאן עומדת שאלה ברורה וחד משמעית: אי אפשר פתאום בבוקר להחליט שכדאי לקנות עוד בשר באוסטרליה ולהודיע לנו לפנות בחי קירור של אפרוחים שכבר גדלים.

י. לאור: אני חושב שעמדנו בהתחייבויות שלנו וזו לא שאלה שבאוסטרליה יש קוניוקטורה ליבוא בשר, או בניו-זילנד או בארגנטינה. אני חושב שמדינת ישראל, כמו כל מדינה בעולם, צריכה לחת לצרכן אפשרות לקנות בשר שהוא רוצה. לפי הסטטיסטיקות שלנו מ-1968 ועד היום יבוא וצריכת בשר אדום דורכים במקום, ואילו צריכת העוף גדלה פי 2.5. התחייבנו לשווק 2,500-3,000 אלף טון בשר לחודש ואנחנו עושים זאת. גם בבשרקפוא יש חכנון מסויים: אנחנו רוצים בשר קפוא כשר ולא קל להשיג אותו ביזום. המפעל שעובד עבורנו צריך לחכך את הייצור שישה חודשים מראש כדי למכור את הבשר האחורי לשווקים אחרים ואת הקדמי לנו.

בירלי, כשבאה כמות גדולה של עוף, ביקשו שנאחסן אותה בניגוד להחלטה שנאחסן מכסימום 3,000 טון. במסגרת החכנון התחייב משרד החקלאות לא להגדיל את הייצור ב-1976 לעומת 1975, אבל בשעה שב-1975 היו 104 אלף טון פטמים, ב-1976 יש 118 אלף טון פטמים. זהו גידול עצום.

בסטטיסטיקה של צריכת בשר פו-קפיטה לעומת הכנסה פו-קפיטה מסתבר שמדינת ישראל היא הצורכת הקטנה ביותר של בשר

בהשוואה למדינות הנחשלות ביותר בעולם. היא צורכת 16 קילו בשר אדום
לנפש.

הנחונים שנמסרו כאן על המלאי אינם
נכונים. לפי הוראות מל"ח אנחנו מצוים להחזיק מלאי של בשר קפוא,
בין 4 ל-6 חודשים, בכל עת.

זה יכול להיות בשר עוף. ע. הדר:

זה יכול להיות בשר חי, לא קפוא. י. לאור:

לא, כי זה בשר שצריך להיות מוכן לשעת
חירום. ע. הדר:

אם יש לנו צריכה של 2,500-3,000 טון
לחודש זה ב-10,000 טון בארבעה חודשים, י. לאור:

אתה מחזיק לפי הוראות מל"ח בשר קפוא
מיובא לארבעה חודשים. מבחינת מל"ח זה
אחת הדבר אם תחזיק בשר עוף קפוא. ע. הדר:

זה חלוי באוכלוסיה. האוכלוסיה צורכת בשר
קפוא, לא בשר עוף. גם אם נפסיק יבוא בשר
קפוא צריך לדעת שהצרכן הגיע לאיזו שהיא רוויה בצריכת עוף. י. לאור:

י. רוזנברג:
אני לא נכנס לפוליטיקה. את המדיניות
הגבוהה קובע מי שקובע ואני יכול להסכים
לה או לא. אבל אני רוצה להתייחס לבעיה של הפטימים, שהיא בעיה כאובה
ביותר, כמגדל. אני חושב שלוקחים סקטור גדול של אזרחי המדינה ומביאים
אותם עד סף יאוש. זהו ציבור שאינו עושה סנקציות ואינו שובת. הדבר
היחיד שהוא מתחנן לו, שיתנו לו לייצר את מה שקובעים. קבעתם לייצר
120 אלף טון פטמים והנה אין אפשרות לשווק, אין אפשרות לשחוט ואין
איפה לאחסן, וההסבר הוא שבתי הקירור חפוסים על ידי בשר בקר קפוא.
החוצאה היא שמגדל מגדל פטמים במחזור ומשאירים לו אותם שבועיים-שלושה
ולא מוציאים. כל הרווח שיש למגדל מתבזבז על המספוא. לא מוציאים, לא
מוכרים, אין קירור - מה נשאר לנו לעשות? הדבר היחיד ההגיוני הוא לקחת
את כל המגדלים לנמל אשדוד או לנמל חיפה כדי שיזרקו את הבשר הקפוא לים,
או להביא את המשאיות עם העופות למשרד המסחר והתעשייה ולשפוך אותם שם.
מן המשחטות הודיעו לנו: אם אחם לא מסדרים מקום לאחסן את הבשר לא
שוחטים יותר בעוד יומיים. מה נעשה - נשאיר את העופות בחוץ הלולים?

הדבר היחיד שאנחנו מבקשים מוועדת הכלכלה -
להכריח את משרד המסחר והתעשייה לפנות בתי-קירור על מנת לאחסן את העופות
שאתם קבעתם שאנחנו נייצר.

ד. גרסטן:
יש כרגע דיון במשרד החקלאות בקשר
לכמויות ומכסות גם לגבי פטמים וגם לגבי
ביצי מאכל. נצטרך כנראה להגדיל את מכסות הבשר על מנת לתח אפשרות
לאותם משקים שלא נוכל לתח להם לגדל ביצים-ליהפך למשקי פיתום.

שאלה שהייתי רוצה לקבל עליה תשובה היא
שאלת בתי הקירור. זוהי שאלה חשובה כי אחרת לא יהיה לנו איפה להכניס
את העופות. הבעיות רציניות מאד ואנחנו רוצים שלפחות תצא היום קריאה
מכאן למשרד המסחר והתעשייה לפנות בתי קירור. אנחנו מפגרים היום
ב-1,300 כלובים.

האם יש להם בתי-קירור? הי"ר י. הורביץ:

אני חושב שכן. ד. גרסטן:

י. כהן:
אנחנו מעורבים כמה נושאים. לא נכנס
כרגע למסגרת התכנון הכולל, זה דיון נפרד.
נקראנו לדון על נושא הבשר הקפוא מול בשר אחר שיטנו.

(א) אני רוצה לקבוע עובדה מצד, שכל
משרד ממשלתי טוען למספרים אחרים ולעובדות אחרות וזה דבר שאין לחת
עליו את הדעה. עלינו ליצור ביוני בהקדם בעניין זה.

(ב) היה ברור לנו שבמסגרת התכנון הכולל
חייבים לעמוד ב-120-160 אלף טון, כך החליטה הממשלה בחיאום כל הגורמים.
אם לא עומדים בזה צריך לסגור בנו אחר. אם לא תכננו נכון 160 אלף טון
צריך לסגור את היבוא. זו צריכה להיות הצעתנו.

(ג) אם הכמות המוקטנת ששיווק משרד-המסחר
והתעשייה, 2,500 טון שעליה החלטנו, איננה עונה על הבעיה צריך לשנות את
ההחלטה. כמו כן יש לפנות את בתי הקירור ולאפשר לאזן את כל המערכות.

(ד) יש לקיים דיון וציני ביותר כיצד
אנחנו נואים את התכנון בעתיד, בהחשב בבקשות ההתיישבות וצרכי עם ישראל.

פ. גרופר:
הדיון חוזר על עצמו: אותן טענות ואותן
בעיות שמענו בדיון הקודם לפני כמה

חודשים. דיברנו אז שמשרד המסחר והתעשייה יוריד מן הכמויות שהוא מייבא
והנה עברה תקופה ושוב אותו המצב. כך זה לא יכול להימשך. לא ייחכך
שבמצבנו הכלכלי נשכח פה בוועדה ונשמע את מה שאנחנו שומעים. עם ישראל
משלם עבור כל קילו בשר שמייבאים פי חמישה, כי בינתיים מהזיקים את
העופות, כי בינתיים צריך לשלם עבור הערובה. הדבר היחיד שאפשר לעשות
מיד לתקופת הביניים - להוריד את יבוא הבשר. אל יבואו לספר לי שהצרכנים
יוצאים בשר. ומה יעשו אם בעוד כמה חודשים יצטרכו להנהיג במדינת ישראל
מסחר של צנע וקיצוץ ההחלטה שצריכה לצאת מן הוועדה: צמצום מיידי של
יבוא הבשר.

מ. זרובלס:
אינני יכול לקבל החלטה סופית אלא החלטת
ביניים האומרת שיש להוציא מן המלאי את
הבשר ולמלא את הקירור בעופות. הבעיה חריפה ויכולה להביא שואה על ענף
הלול. על משרד המסחר והתעשייה להפסיק בינתיים את היבוא, להוציא את
מלאי הבשר מבתי הקירור ולהכניס במקומו עופות. אם יהיה חס וחלילה מצב
חירום, נשחמש בעופות.

ג. קצב:
אי אפשר להתייחס להצעה הקונקרטית
כאשר הנתונים די כותרים, אחד אומרוך
והשני אומרו אחרת. מסיבה זו אני לא יכולה להצטרף לשום הצעה ואני
הושבנו שהדבר מתייב את ועדת הכלכלה לקיים באופן מהיר דיון מקיף ביותר.

לחברי הוועדה אני רוצה לומר: איש מאתנו
אינו פוסל את תוצרת הארץ. אינו פוסל את ההתיישבות ולא את ישובי ההר,
אבל אי אפשר להיב את הציבור בסגירה הרמטית. זה לא צבא, זה לא מס הכנסה.
אנחנו צריכים לספק פרנסה, אבל לא עד כדי כך שיכריחו אנשים לאכול בשר
עוף. יש עדות שלמות שלא אוכלות בשר זה. אני בעד זה שנלך למדיניות של
תכנון הדוגמה ומחן עדיפות לגידול המקומי, אבל לא סגירה הרמטית.

הי"ד י. הרנביץ:
מה ההצעה שלך?

ג. קצב:
לאור הנתונים ששמענו יהיה זה לא אחראי
אם אציע הצעה.

י. לאור:
אי אפשר להעמיד תמיד את משרד המסחר
והתעשייה בפני כיבוי שריפות. ביוני,
בשקרה אותו הדבר, דחינו הודים והתחייבויות של ממשלת ישראל בעולם
הגדול לאטפקה במועד מאוחר יותר, לאור ההבטחה שניתנה כל בחודשים
ספטמבר-אוקטובר יוד המלאי של העופות והבעיה חיפתר בדצמבר. כיום אנחנו
נמצאים באותו מצב. אם נאו ביולי שלא אוכלים עופות, היו צריכים להישאר
בתכנון של שנה שעברה ולא להגדיל את הייצור. בשנת 1976 אנחנו לא
יכולים לעשות קיצוב. עשינו מניפולציות כדי להוריד את צריכת הבשר

י. לאור:

כדי לעמוד בהחייבויות ונדושנו להוריד את הצריכה ל-2,500 טון על ידי העלאת מחירים, על ידי שיווק בשר ירוד יותר מאירופה. איננו יכולים להפסיק את השיווק, יש לנו חוזים וצבים שעומדים להחבצע חוץ שמונה חודשים עם החייבויות של ממשלת ישראל. אם נעשה זאת, נצטרך לשלם פיצויים שאין דוגמתם.

א. אבטבי:

אנחנו צריכים למצוא פתרון מידי לבעיה הקשה ואני מציע שמשרד המסחר והתעשייה יעשה את כל המאמצים, יחד עם מועצת הלול, כדי למצוא מוצא. ייחכן שאפשר לנצל בחי-קירור פוטיים - על ידי פעולת פירוסום - שאינם בתפוסה מלאה כדי שמחר מחרתיים לא יקרה חקר.

דבר נוסף: היות ולא ניתן כרגע להפוך החייבויות על יבוא בשר, יש לאחסן את הבשר של חודש ינואר בחוץ-לארץ, ואפשר לכתוב על כך מכתב לד"ר מנדלבאום.

היו"ר י. הורביץ:

אם המספרים שמטר משרד המסחר והתעשייה נכונים, הרי שהוא נענה לתביעה שלנו

וקיים את ההחלטה.

ואשר למצב: ראשית, אינני רוצה להגיד כל חצי שנה אם צריך לסגור את הברז או לא. זהו ענין של מדיניות שצריך לשבת עליה עם המשרדים. אי אפשר לדרוש כל פעם להפסיק את היבוא, לשחוט או לא לשחוט ולנתק חוזים.

אני גם לא רוצה להיכנס לענינים אופרטיביים - איפה יאחסנו, איפה יקררו. אם לא עברו על החכנון, יש להוציא את הבשר בזמן. וזה לא נוגע רק למשרד המסחר והתעשייה, זה שייך למשרדים הנוגעים בדבר. המשרדים האלה חייבים להוציא את הבשר שהוזמן על ידי הממשלה ובשום פנים ואופן לא ליצור פקק שיביא סבל ונזק חמור מאד. אם צריך לאחסן אותו בחי-קירור פוטיים, או במקום אחר - לא תפקידנו לומר זאת. יש משרדים מבצעים.

אני חושב שוועדת הכלכלה צריכה לחבוע ממשרדי הממשלה לעמוד בהחייבויות ולהוציא מן המשקים את הבשר שהזמינה הממשלה תחליט מה יותר טוב לה: לאחסן בשר ולהפסיד עליו במחיר האיחסון כדי להוציא את כל הכמות שביקשה ויחד עם זה להמשיך להזרים בשר יבוא, או להיפך - להקטין את הכמות. אני מקווה שלגבי מה שיהיה בתוכנית השנה הבאה ישתפו אותנו בשיקולים.

הצעתי היא אחת: מכיוון שהממשלה תכננה כמויות מסויימות היא חייבת להוציא את הבשר בזמן, לדאוג לאיחסונו ושיווקו.

ג. קצב:

אני לא יכול לא לקבל את מה שאומר נציג משרד המסחר והתעשייה. ביקשתי שנציגי מועצת הלול יישבו עם נציגי משרד המסחר והתעשייה ויבררו ביניהם את המספרים.

הוחלט: לקבל את הצעת היושב-ראש.

ג. מסקנות ביניים של הוועדה בענין ניתוק אספקת המים ואי הקצאת מקומות מרעה לעדרי הבדויים בנגב

היו"ר י. הורביץ:

בסעיף א' במקום "דוחה הוועדה את ההודעה האולטימטיבית" צריך לרוכך את הנוסח.

ד. לב: נכתוב: "דוחה הוועדה את נוסח ההודעה שניתנה".

ועדת הכלכלה
29.12.76

בם את הפיסקה "נהן למציאת מקומות אלטרנטיביים
למדעה ואספקת מזון חחליפי למדעה" כדאי לשנות,

היו"ר י. הורביץ:

כי שמענו שיש בעיות.

נכתוב: "נהן למציאת פתרונות וביניהם אספקת
מזון חחליפי למדעה".

ד. לב:

הוחלט: לאשר את המסקנות בכפוף לחיקונים הבאים:
בסעיף א' - במקום "דוחה הוועדה את ההודעה
האוטונומטיבית" יבוא - "דוחה הוועדה את נוסח
ההודעה".

בסעיף ב' - במקום "מציאת פתרונות אלטרנטיביים
למדעה ואספקת מזון חחליפי למדעה" יבוא - "מציאת
פתרונות וביניהם אספקת מזון חחליפי למדעה".

הישיבה נועלה בשעה 10.35